

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615206951
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7615206951.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav BALÁŽ v spore žalobcu B. - K. S., B..K., M. Q. X, C., P.: XX XXX XXX proti žalovanému A. N., H.. XX.XX.XXXX, C. K. H. N., O. XXXX/XX, o zaplatenie 26.398,89 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 26.398,89 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 26.398,89 Eur za obdobie od 21.04.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Slovenská republika má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 21.04.2015, doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.04.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť mu sumu 26.398,89 Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 26.398,89 Eur od 21.04.2015 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný dňa XX.XX.XXXX N. T., miestna časť S. vykonával sanačné práce na hospodárskej budove bez súpisného čísla, postavenej na pozemku parc.č. 4053/2, technológiou mikrovlnného vysušovania, pričom v dôsledku porušenia niekoľkých povinností potrebných na zabezpečenie plnení opatrení na ochranu pred požiarom došlo k vzniku požiaru a zničeniu rekreačnej chalupy súp.č. XX a jej zariadenia, ako aj zničeniu hospodárskej budovy bez súpisného čísla, vrátane v nej umiestneného stavebného materiálu. Uvedené zničené budovy patrili A. M.. Poškodený mal so žalobcom uzatvorenú Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo združené poistenie stavieb. Na základe uzavretej poistnej zmluvy a výšky škody zistenej na základe obhliadky a výpočtu výšky škody žalobca poškodenému vyplatil poistné plnenie v sume 69.626,50 Eur. Za škodu v zmysle ust. § 415 a § 420, príp. § 420a/ Občianskeho zákonníka zodpovedá žalovaný. V zmysle § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalobcovi voči žalovanému vznikol nárok na náhradu škody, ktorý na žalobcu prešiel z poškodeného vyplatením poistného plnenia a to až do výšky, v akej plnenie poistenému poskytol. Nárok si žalobca uplatnil u žalovaného výzvou. Výška uplatneného nároku v sume 26.398,89 Eur predstavuje skutočnú škodu na poistenom majetku, v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalovaný ku dňu spísania žaloby dlžnú sumu neuhradil, okrem dlžnej sumy je žalovaný v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka, povinný uhradiť aj úrok z omeškania, ktorý je v zmysle nar.vl. 87/1995 Zb. o 5

percentuálnych bodov vyšší, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Preto si voči žalovanému žalobca uplatňuje zaplatenie dlžnej sumy a úrok z omeškania odo dňa podania žaloby.

3. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz sp.zn. 16C/104/2015 - 21 dňa 14.05.2015, voči ktorému žalovaný podal včas a odôvodnený odpor zo dňa 29.05.2015, na základe ktorého sa tento platobný rozkaz zo zákona v súlade s ust. § 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v čase podania uvedeného odporu, zrušil.

4. Z odôvodnenia predmetného odporu vyplynulo, že žalovaný namietal tú skutočnosť, že zo žaloby nevyplýva, akým spôsobom bola vyčíslená škoda, ktorú si žalobca uplatňuje, resp. že výpočet poistného plnenia je nepreskúmateľný. V rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. XT/XX/XXXX - XXX zo dňa 06.03.2014 náhrada škody nebola žalobcovi priznaná. Výpočet poistného plnenia podľa interných predpisov žalobcu nie je pre žalovaného záväzný, rovnako, ako sú pre uplatnenie nároku voči jeho osobe irelevantné všeobecné poistné podmienky žalobcu. Namietal, že výpočet poistného plnenia nie je urobený nestrannou osobou a nedá sa preskúmať jeho správnosť. Žiadal, aby výška skutočnej škody bola ustálená v riadnom súdnom konaní nezávislým znaleckým dokazovaním. Podľa výpočtu poistného plnenia predloženého žalobcom sa nedá stanoviť všeobecná hodnota nehnuteľností. Napriek jeho písomnej výzve zo dňa 22.05.2014, zaslanej žalobcovi mu do dnešného dňa neboli predložené požadované doklady k vyčísleniu škody a doklady k vyčísleniu poistného plnenia. Z príloh žaloby nie je možné stanoviť a preskúmať všeobecnú hodnotu nehnuteľností, súčasťou likvidačného spisu predloženého súdu nie sú doklady o veku poistených stavieb, nie je k nim daný technický popis, nie sú doložené schémy stavieb, projektová a stavebná dokumentácia, fotodokumentácia nehnuteľností pred a po škodovej udalosti, analýza polohy a využitia nehnuteľností. Poistené nehnuteľností údajne prešli značnou rekonštrukciou, čo však opätovne nie je nijako preukázané. Nijako preskúmateľné nie je ani to, ako žalobca stanovil opotrebovanie nehnuteľností a ich technický stav pred a po poistnej udalosti. Žalovaný nesúhlasil s popisom nehnuteľností, nakoľko v popise sú neoprávnené uvádzané konštrukcie a zariadenia naviac, žalovaný má tiež za to, že žalobca pochybil pri výpočte poistného plnenia, nakoľko východisková hodnota nehnuteľností je navýšená a metodika výpočtu nemá oporu v zákone č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch.

5. Písomným podaním doručeným súdu dňa 12.08.2015 žalovaný poukázal na to, že z výpisu z LV č. XXXX k nehnuteľnostiam, ktoré mali byť poškodené, vyplýva, že pri kúpnej zmluve je vyhotovený znalecký posudok, ktorý určil vek stavby, pričom tento napovie, koľko rokov táto stavba, ako aj hospodárska budova mala. Poukázal na to, že takéto stavby sa v r. 1970 nestavali a táto stavba je postavená podľa rozprávania poškodeného cca v r. 1920. Ďalej súdu predložil aj jeho vyjadrenie k znaleckému posudku vypracovanému v trestnom konaní, v ktorom okrem iného namietal, že stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností je nepreskúmateľné, že nie sú v znaleckom posudku uvedené doklady o veku stavieb, nie je tam uvedený technický popis stavieb a ani priložené schémy stavieb. Ďalej namietal, že pri stanovení východiskovej hodnoty sú použité položky, ktoré sa na stavbách nenachádzali, napr. klampiarske konštrukcie strechy, strop (nosná konštrukcia) v podkroví, kedy podľa projektu a praktických skúseností v podkroví je len podhlad na nosnej konštrukcii stropu. Namietal, že nie je dokladované umiestnenie kúpeľne v dome súp.č. XX a podľa neho samotného v dome kúpeľňa nebola, ale len výtokový ventil na privode vody do budovy, ďalej namietal, že predpokladaná životnosť je neodôvodnene stanovená na sto rokov, pričom predpokladaná životnosť u týchto stavieb je 50 - 80 rokov. Poukázal na to, že hospodárska budova bola hodnotená ako rekreačný objekt, na plánovanú zmenu užívania nebolo vydané stavebné povolenie, stavba nebola dokončená a z predloženého projektu nie je jasné, čo je pôvodná časť a čo prístavba. Poukázal na to, že začiatok užívania je stanovený na rok 2010, čo nezodpovedalo skutočnosti. Ďalej poukázal na to, že nosná konštrukcia zrubová je nad 20 cm, avšak projekt má vyznačenú hrúbku len 18 cm. Tiež namietal, že neboli vybudované schody do podkrovia, ale len výlez prenosným rebríkom, neboli osadené dva ks garážových vrát, nebol tam ani kozub a ani v projekte nebol projektovaný. Namietal, že neboli rozpracované vnútorné omietky, v podkroví nebol strop a ani projekt ho neuvádzal, tiež namietal, že konštrukcie sú naviac neoprávnené uvádzané, pričom podľa metodiky výpočtu všeobecnej hodnoty nehnuteľností a stavieb počet položiek nesmie byť rozširovaný. Tiež poukázal na to, že budova súp.č. XX nebola celá zničená, pričom vo výpočte je uvedené totálne zničenie. Budovy súp.č. XX B. XX slúžili na individuálnu rekreáciu, kedy ich znalec správne zatriedil, ako stavby, ale použil rozpočtové ukazovatele pre rodinný dom na stanovenie východiskovej hodnoty. Rovnaké zatriedenie a rozpočtové ukazovatele použil aj pre hospodársku budovu a týmto postupom

sa podľa žalovaného dopustil hrubého porušenia metodiky výpočtu a zámerne navýšil východiskovú hodnotu budovy. Tiež žalovaný poukázal na to, že vo výpočte koeficientu polohovej diferenciácie sa znalec dopustil ďalších nesprávností hodnotení vplyvu trhu, v súčasnom technickom stave hospodárskej budovy, prírodnej lokality, ktorá je len vyznačená ako prírodná lokalita alebo les a tiež namietal, že priemerný koeficient predajnosti bol stanovený hodnotou 1, čo podľa metodiky zodpovedá lokalite v Bratislave, ale v T. by mal byť navyše 0,45 resp. použitie takéhoto koeficientu malo byť náležite dokladované.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 17.08.2015 uviedol, že výpočet realizoval na základe stanovenia východiskovej hodnoty poškodených nehnuteľností a následného odpočítania opotrebenia za vek stavieb. Východisková hodnota poškodených nehnuteľností bola stanovená prostredníctvom vypočítaného rozpočtového ukazovateľa na mernú jednotku, v danom prípade na m² zastavanej plochy. Po stanovení rozpočtového ukazovateľa bol tento násobený počtom m² zastavanej plochy. Rovnakým spôsobom bola stanovená východisková hodnota poškodených nehnuteľností, zvlášť pre rekreačnú chatu a zvlášť pre vedľajšiu stavbu. Následne bolo zohľadnené opotrebenie vo výške 63 % v prípade oboch stavieb a takto bola stanovená výška škody, ktorá vznikla v dôsledku úplného zničenia predmetných nehnuteľností. Výpočet výšky škody preto považuje za správny. Výpočet bol prevedený na základe štandardov bežne používaných pre oceňovanie stavieb.

7. Súd vykonal dokazovanie a to výsluchom strán sporu, znaleckým dokazovaním, oboznámením sa s listinnými dokladmi, ako aj s pripojeným spisom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. XT/XX/XXXX, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

8. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom sp.zn. XT/XX/XXXX - XXX zo dňa 06.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, rozhodol o schválení Dohody o vine a treste, uzavretej dňa 28.10.2013 medzi žalovaným ako obvineným a prokurátorom, v znení vzájomne dohodnutých úprav zo dňa 06.03.2014 a to tak, že žalovaného uznal za vinného na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX N. Č. Z. XX:XX D.. B. XX:XX D.. v T., Z. Č. S., ako podnikateľ pri vykonávaní sanačných prác na hospodárskej budove bez súpisného čísla postavanej na pozemku parc.č. 4053/2, realizovaných za účelom odstránenia drevokazného hmyzu, nachádzajúceho sa v drevenej konštrukcii tejto budovy, technológiou mikrovlnného vysušovania, ktorej výkon je spojený so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, nezabezpečil plnenie opatrení na ochranu pred požiarom, čím porušil § 4 písm. b) zákona č. 314/2001 Z.z. v platnom znení, použil na vykonávanie tejto činnosti podomácky vyrobené zariadenie bez preukázania zhody jeho vlastností s technickými predpismi, čím porušil § 9 ods. 2 zákona č. 264/1999 Z.z., náležitým spôsobom spĺňajúcim kritéria odbornej starostlivosti sa nepresvedčil, či sa v drevenej konštrukcii vysušovanej časti budovy nenachádzajú kovové predmety, počas vykonávania prác nekontroloval teplotu ožarovaného povrchu a teplotu vnútri materiálu spôsobom spĺňajúcim kritéria odbornej starostlivosti, po ukončení prác nezabezpečil dohľad nad sanovanou časťou stavby a následkom týchto pochybení došlo k prehriatiu časti drevenej konštrukcie hospodárskej budovy v jadre materiálu na kritickú hodnotu a k následnému tleniu dreva prechádzajúceho do plameňového horenia, pričom požiar tejto budovy následne zasiahol aj susediace budovy a to rekreačnú chalupu súp.č. XX, postavenú na pozemku parc.č. 4053/1 a rodinný dom súp.č. XX, postavený na pozemku parc.č. 4052/1, v dôsledku čoho bola spôsobená N. E., H.. XX.XX.XXXX poškodením rodinného domu súp.č. XX a jeho zariadenia, škoda vo výške 38.484,85 Eur a akad. mal. A. M., H.. XX.XX.XXXX a Z.. M. M., H.. XX.XX.XXXX, zničením rekreačnej chalupy súp.č. XX a jej zariadenia, škoda vo výške 38.177,34 Eur a zničením hospodárskej budovy bez súp.č. vrátane v nej umiestneného stavebného materiálu škoda vo výške 86.413,79 Eur, avšak časť škody vo výške 26.550,92 Eur im už bola nahradená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, ako poisťné, teda z nedbanlivosti spôsobil všeobecné nebezpečenstvo, pričom uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania (porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona) a spôsobil ním značnú škodu, čím spáchal prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. h/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený podľa § 285 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/, l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý žalovanému súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu dva roky, zároveň uvedeným rozsudkom súd žalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vykonávať podnikateľskú činnosť v oblasti „hubenie škodlivých živočíchov, rastlín, mikroorganizmov a potlačanie ďalších škodlivých činiteľov jedmi, vrátane ochrany dezinfekcie, dezinfekcie, deratizácie“ na dobu dva roky. Zároveň súd podľa § 288 ods. 1 Tr.por. v spojení s § 232 ods.

3 Tr.por. odkázal poškodených, medzi inými aj žalobcu, s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

9. Podľa výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX vedeného Okresným úradom M. E., katastrálny odbor, pre katastrálne územie T., bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností - parcel registra „C“ evidovaných na katastrálnej mape, ako parcela - parcelné číslo: 4053/1 vo výmere 75 m², Druh pozemku: Zastavené plochy a nádvoria, parcela - parcelné číslo: 4053/2 vo výmere 608 m², Druh pozemku: Zastavené plochy a nádvoria a parcela - parcelné číslo: 4053/3 vo výmere 355 m², Druh pozemku: Zastavené plochy a nádvoria a to v podiele 1/1 k celku, sú ak. mal. A. M., H.. XX.XX.XXXX B. Z.. M. M., H.. XX.XX.XXXX, teda poškodení, resp. poškodený v tomto sporovom konaní s jeho manželkou. Ako titul nadobudnutia sa uvádza kúpna zmluva č. Q. XXX/XX T. XX.XX.XXXX, pričom v uvedenom výpise je poznamenané aj rozhodnutie o zrušení súpisného čísla pod č. XXX/XX z 22.05.2013.

10. Podľa Kúpnej zmluvy, uzavretej dňa XX.XX.XXXX, poškodení nadobudli predmetné nehnuteľnosti od predávajúcich, bližšie špecifikovaných v tejto zmluve, pričom predmetom predaja bol aj rodinný dom č. 41 na jednej z uvedených parcel v tom čase stojací.

11. Oznámením Obce T. Č.. XXX/XXXX zo dňa 20.09.2001 bolo nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na parcele č. KN 4053/1, teda rekreačnej chalupy, pridelené súpisné číslo XX, pričom z uvedeného oznámenia tiež vyplynulo, že táto nehnuteľnosť spolu s dvoma hospodárskymi budovami postavenými na parcele č. 4053/2 bola postavená pred rokom 1972.

12. Podľa rozhodnutia Obce T. Č.. XXX/XXXX zo dňa 22.3.2013, táto zrušila pre súpisné číslo XX pre vyššie uvedenú nehnuteľnosť a síce rekreačnú chalupu na parcele č. KN 4053/1 a k nej prináležiace hospodárske budovy na parcele č. 4053/2 z dôvodu, že bola zničená dňa 18.07.2012 požiarom. Podľa prípisu obce uvedený doklad bol vydaný, ako doklad o skutočnostiach potrebných pre potreby vymazania stavieb z listu vlastníctva č. XXXX.

13. Z Návrhu na poistenie stavieb číslo XXXXXXXXX/XX vyplynulo, že medzi žalobcom a poškodeným A. M. bola dňa XX.XX.XXXX uzavretá poisťovná zmluva číslo XXXXXXXXXX, podľa ktorej mal poškodený u žalobcu uzavreté poistenie na stavbu v obci T., Č. S., číslo domu XX s ročným poisťným vo výške 2.440,- Sk s dátumom začiatku poistenia 09.01.2003, pričom z časti uvedenej poisťovnej zmluvy označenej „Zoznam a zariadenie poisťovaných stavieb“ vyplynulo, že ide o poistenie rekreačnej chaty - drevenej - prízemie a to na poisťnú sumu 1.220.100,- Sk, čo pri prepočte na menu EURO podľa konverzného kurzu 1,--EURO = 30,126 Sk a vychádzajúc z ust. zákona č. 659/2007 Z.z., o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov predstavuje v súčasnosti sumu 40.499,90 EUR, ako aj poistenie vedľajšej stavby - prízemie na poisťnú sumu 551.551,--Sk, t.j. 18.308,13 EUR a podkrovie na poisťnú sumu 325.917,--Sk, t.j. 10.818,46 EUR. Z časti uvedenej poisťovnej zmluvy označenej „Záznamy poisťovne“ vyplynulo, že sú taktiež poistené aj hnuťelné veci. Zároveň z úvodnej časti uvedenej poisťovnej zmluvy tiež vyplynulo, že stavby uvedené vo vyššie uvedenej časti zmluvy označenej ako „Zoznam a zariadenie poisťovaných stavieb“ sú poistené pre prípad poškodenia a/alebo zničenia živelnou udalosťou, ako aj vodou z vodovodných zariadení.

14. Podľa prípisu „Hlásenie škodovej udalosti - MAJETOK“ zo dňa 18.07.2012, doručeného žalobcovi podľa prezentačnej pečiatky toho istého dňa, poškodený u žalobcu nahlásil poisťnú udalosť, ktorá sa odohrala dňa XX.XX.XXXX včas ráno v obci T., Č. S. č. XX, kde ako príčinu vzniku a popis priebehu škody uviedol požiar. Rozsah škody podľa uvedeného hlásenia bol vymedzený zhorením dvoch nehnuteľností vrátane ich zariadenia, pričom bolo vyznačené, že celá vec bola zničená - zhorená.

15. Z Výpočtu poisťného plnenia žalobcu, uskutočneného k poisťovnej udalosti číslo XXXXXXXXXX a to na základe zápisu z obhliadky miesta vyplynulo, že tento určil výšku ním poskytnutého poisťného plnenia sumou 26.398,89 Eur, pričom pri určení uvedenej výšky podľa bližšieho popisu uvedeného v tomto výpočte postupoval tak, že vek rekreačnej chaty určil dobou 42 rokov, jej opotrebenie určil ako násobok veku 42 rokov a koeficientu 1,5, teda 63 % a rovnakým spôsobom stanovil vek a tiež opotrebenie vedľajšej stavby k tejto rekreačnej chate, pričom poisťnú hodnotu rekreačnej chaty v čase vzniku predmetnej poisťovnej udalosti určil sumou 44.334,25 EUR a poisťnú hodnotu vedľajšej stavby k tejto rekreačnej chate sumou 27.014,12 EUR, a následne v nadväznosti na ním určené percento opotrebenia

týchto stavieb v rozsahu 63% určil časovú cenu chaty sumou 16.403,67 EUR a časovú cenu vedľajšej budovy, teda hospodárskej budovy bez súpisného čísla, sumou 9.995,22 EUR.

16. Zároveň v uvedenom výpočte je poznámka, že v zmysle poisťných podmienok PZ článok 8 bod 1, ak poistený do troch rokov od vzniku poisťnej udalosti nepreukáže, že poistenú zničenú budovu opravil, znovu obstaral alebo, že tak urobí, je žalobca, teda poisťovňa, povinná plniť iba do výšky časovej ceny postihnutej budovy.

17. Podľa bankového výpisu žalobcu tento dňa 11.02.2013 zaslal v prospech bankového účtu poškodeného čiastku 26.358,39 Eur.

18. Podľa Výpočtu poisťného plnenia k poisťnej udalosti číslo XXXXXXXXXXXX uskutočneného na základe poisťným predložených dokladov, žalobca určil poisťné plnenie sumou 43.227,61 Eur, pričom pri určení tejto sumy vychádzal z toho, že rozpočtové náklady na znovuvybudovanie na základe priloženého rozpočtu vo výške 123.448,43 EUR sú v prípade rekreačnej chaty s.č. XX v sume 40.499,90 EUR a v prípade vedľajšej stavby v sume 29.136,60 EUR, tak, že výšku škody podľa uvedeného výpočtu predstavoval súčet vyššie uvedených položiek, teda suma 69.626,50 EUR. Vzhľadom na už vyplatenú sumu 26.398,89 EUR, ako súčet časovej ceny uvedenej chaty a vedľajšej stavby a teda zálohy, tak podľa tohto výpočtu poisťného plnenia žalobcu zostávajúce poisťné plnenie predstavovalo vyššie uvedenú sumu (t.j. 69.626,50 EUR - 26.398,89 Eur = 43.227,61 Eur).

19. Uvedenú sumu 43.227,61 Eur následne podľa výpisu z bankového účtu žalobca poukázal v prospech účtu poškodeného dňa 18.12.2013.

20. Z trestného spisu XT/XX/XXXX a to znaleckého posudku č. 29/2012, znaleckej organizácie S., K..Q..X., vyplynulo, že pre účely trestného konania dňa 27.09.2012 bola vyčíslená skutočná hodnota spôsobenej škody na rekreačnej chalupe p.č. XX poškodeného vo výške 28.051,48 Eur a jej zariadenia vo výške 10.125,86 Eur, teda spolu 38.177,34 Eur. Skutočná hodnota spôsobenej škody na prerábanej hospodárskej budove bez súpisného čísla bola stanovená na sumu 81.049,18 Eur a stavebného materiálu na sumu 5.364,61 Eur, teda spolu na sumu 86.413,79 Eur. Spolu tak škoda poškodeného v uvedenom trestnom konaní na uvedených stavbách, ich zariadení a stavebnom materiály bola vyčíslená sumou 124.591,13 Eur.

21. Zo znaleckého posudku číslo 214/2016 súdneho znalca P.. N. E. zo dňa 29.11.2016, vyplynulo, že uvedený znalec stanovil všeobecnú hodnotu rekreačnej chalupy súp.č. XX na sumu 5.965,16 Eur a stavby, ktorú označil, ako rekreačná chalupa bez súpisného čísla, ktorá je totožná s hospodárskou budovou na sumu 10.190,04 Eur, takže všeobecná hodnota stavieb spolu podľa uvedeného znalca ku dňu 18.07.2012 bola vo výške 16.200,- Eur.

22. K uvedenému znaleckému posudku sa vyjadril žalobca písomným podaním zo dňa 11.01.2016, v ktorom akceptoval znalcom vypočítanú technickú hodnotu stavieb spolu v sume 23.515,58 Eur a to aj napriek tomu, že podľa jeho prepočtov ide o sumu 26.398,89 Eur. Nesúhlasil však s tým, že znalec pri výpočte všeobecnej hodnoty stavieb znížil ich hodnotu koeficientom polohovej diferenciácie v hodnote 0,687, čo predstavuje zníženie technickej hodnoty stavby o 31,30 %. Poukázal na to, že znalec v závere správne konštatuje, že podľa vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z.z. je všeobecná hodnota stavieb znaleckým odhadom najpravdepodobnejšou cenou ku dňu 18.07.2012, ktorá by sa mala dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže pri poctivom predaji, keď kupujúci a aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnutkou. Poukázal na to, že na trhu s nehnuteľnosťami nie je v predaji žiadna rekreačná stavba v katastri obci T., v predajnej hodnote 16.000,- Eur, najlacnejšia nájdená rekreačná budova v danej lokalite je v sume 36.900,- Eur podľa najväčších internetových portálov zaoberajúcich sa predajom nehnuteľností. Z uvedeného je jednoznačne zrejmé, že zníženie ceny stavieb o 31,30 % nezodpovedá realite. Podľa políciou zistených skutočností a určením výšky škody znalca v trestnom konaní vznikla škoda poistenému vo výške 38.177,34 Eur plus 86.413,79 Eur, t.j. spolu 124.591,13 Eur, čo je obrovský rozdiel oproti výške škody určenej týmto znalcom. Žalobca ďalej namietal zníženie položky číslo 2 v znaleckom posudku - poloha nehnuteľností v danej obci na hodnotu 1,50, ktoré zníženie znalec vykonal preto, že rekreačná budova je mimo obce, čo je však podľa žalobcu neprijateľné, vzhľadom na charakter užívania nehnuteľností. Podľa žalobcu, ak by v danom prípade znalec hodnotil byť alebo dom trvale

užívaný na bývanie, potom by dôvod na zníženie tohto ukazovateľa bol zrejmý, ale u rekreačnej budovy nie je zrejmý. Ďalej žalobca namietal zníženie ukazovateľa - položky číslo 11 - pripravenosť inžinierskych sietí v blízkosti stavby na minimum s poukazom na to, že u hodnotiacej nehnuteľnosti sú zavedené inžinierske siete, nehnuteľnosť mala elektrinu, pripojená bola na vlastný zdroj vody a preto nebol daný dôvod znížiť tento ukazovateľ. Ďalej žalobca namietal zníženie koeficientu uvedeného ako položka č. 12 - doprava v okolí chaty na 0,35, ktoré znalec odôvodňoval tým, že doprava v okolí chaty nie je žiadna do vzdialenosti dvoch kilometrov, vo vzťahu k čomu žalobca namietal na charakter nehnuteľností t.j. rekreačné užívanie, kde práve možnosť zvýšená doprava mohla znížiť dopyt po tejto kúpe, takže nevidel dôvod na znížovanie ceny chaty takmer na nulu. Ďalej žalobca namietal tú skutočnosť, že znalec znížil ukazovateľ - položka č. 16 - možnosť zmeny v zástavbe na hodnotu 4,00 z dôvodu nemeniteľnosti zástavby, pričom žalobcovi nebolo známe, prečo práve tento fakt mal znížovať cenu chaty. Žalobca ďalej namietal aj názor znalca uvedený v položke č. 17 posudku, že nie je žiadna možnosť rozšírenia objektu, keďže žalobcovi nebolo zrejmé, čo tým má na mysli znalec a prečo z toho dôvodu znížil hodnotu koeficientu na 0,35, rovnako tak namietal zníženie položky č. 18 - prenájom nehnuteľností znalcom na koeficient 2,00, poukazujúc na to, že ide o lokalitu zaujímavú z hľadiska prírodného aj spoločenského a pri bežnej technickej vybavenosti má žalobca za to, že využitie takejto nehnuteľnosti na rekreačné účely si zaslúži vyššie hodnoty.

23. Znalec sa k uvedenému vyjadreniu vyjadril písomným podaním zo dňa 10.02.2017, v ktorom uviedol, že neznižoval koeficient polohovej diferenciácie, ale len ho určil na základe tabuľky odporúčaných koeficientov polohovej diferenciácie „Metodiky Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity“. Koeficient 0,687 je výsledný koeficient na základe výpočtu a zaradenia v tabuľke 8.14, to, že na trhu nie je v predaji žiadna nehnuteľnosť v hodnote 16.000,- Eur je podľa znalca zavádzajúce, nakoľko jeho úlohou bolo vypočítať škodu na nehnuteľnosti a nie všeobecnú hodnotu, nemôže sa preto brať do úvahy pozemok, na ktorom chata stála, ktorý nezhorel, ako aj základy chaty, pričom podľa znalca je na trhu ponuka aj s pozemkom. Pokiaľ ide o položku č. 2, znalec uviedol, že nezničil faktor vplyvu, ale len ho určil z tabuľky 8.14, pričom on neposudzoval ani byt v obci a ani dom, ale chalupu na samote. V prípade položky č. 11 uviedol, že pokiaľ ide o pripravenosť sietí, na chalupe podľa fotiek nie je zavedená vodovodná prípojka, len elektrina, pričom voda sa nosila vo vedrách. K položke č. 12 uviedol, že dopravu posudzuje nie na základe toho, koľko turistov jazdí v danej lokalite na vlastných autách, ale to, či je zastávka autobusu v okolí, či je tam železničná stanica, taxi a podobne. K položke č. 16 - možnosť zástavby uviedol, že podľa jeho názoru, ak sa kúpi chalupa, dotyčná osoba nemá dôvod si zastávať pozemok ďalšími nehnuteľnosťami, príp. to umožniť susedom, ale si chráni čo najväčší priestor okolo chalupy, aby mu netienili iné domy. Taktiež sa pri takýchto domoch predávajú len pozemky okolo domu, aby nevznikali developérske projekty na hustú zastavanosť. K položke č. 18 uviedol, že neznižil túto hodnotu, ale len ju určil podľa tabuľky 8.14, ako bežný prenájom, nakoľko chalupa svojim vybavením nezodpovedá záujmu o zvýšený prenájom. Technická hodnota rekreačnej stavby 23.515,58 Eur je hodnota bez posúdenia polohy, nakoľko na to slúži koeficient polohovej diferenciácie.

24. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 25.09.2017 nesúhlasil s tým, že znalec považuje za zavádzajúci fakt, že v danej lokalite sú podobné nehnuteľnosti reálne v predaji niekoľko násobne vyššie, ako znalec vypočítal všeobecnú hodnotu stavby. Podľa žalobcu ide o zásadnú informáciu potrebnú na správne určenie všeobecnej hodnoty stavby, aj za predpokladu, že sa zohľadní odpočítanie ceny pozemku predávaných nehnuteľností. Pokiaľ by to bolo tak, potom je znalecký posudok nepoužiteľný, lebo bez správneho výpočtu všeobecnej hodnoty nie je možné vypočítať výšku škody, nakoľko skutočná výška škody na nehnuteľnosti vychádza zo všeobecnej hodnoty stavby a často krát sú tieto totožné. Aj vo výpočte znalca sa rovná výška škody všeobecnej hodnote stavby. Ďalej žalobca poukázal na to, že použitie koeficientu polohovej diferenciácie by malo zrealizovať vypočítané hodnoty, k čomu sa však znalec nevyjadril, ale len poukázal na to, že použil tabuľkové hodnoty. Z uvedeného dôvodu žalobca ich použitie považuje za nevhodné a veľmi subjektívne v neprospech poškodeného. Tiež žalobca nesúhlasil s konštatovaním znalca, že poškodený nebude vykonávať zmeny v zástavbe a nebude rozširovať zástavbu a tým mu znížil hodnotu nehnuteľností, namiesto toho, aby určil, či takáto možnosť je a hodnotu nehnuteľností určil aj podľa predpokladu, že poškodený pristúpi k zmenám a rozširovaniu zástavby. Tiež namietal, že znalec v jednom vyjadrení považuje argument predajnosti nehnuteľností za zavádzajúci a v tom istom vyjadrení neskôr používa argument predajnosti na spochybnenie výpočtu pre políciu a pracovníkov poisťovne, čo nie je možné považovať za objektívne posudzovanie.

25. K znaleckému posudku číslo XXX/XXXX sa vyjadril aj žalovaný písomným podaním zo dňa 23.10.2017, v ktorom uviedol, že v znaleckom posudku sa mala použiť technická hodnota, pričom znalec stanovil všeobecnú hodnotu, aj keď nešlo o predaj stavby, ale stanovenie výšky škody, čo je zásadná chyba. Ďalej žalovaný namietal, že pri výpočte koeficientu cenovej úrovne znalec použil koeficient platný pre 1. štvrťrok 2012, pričom správne ho mal použiť pre ten štvrťrok, ktorý stanovil súd, t.j. k dátumu 18.07.2012. Namietal, že znalec neurobil miestnu obhliadku, z ktorej sa dalo zistiť, či sa zachovali základy a aká bola približná zastavaná plocha hodnotených stavieb. Znalec použil geometrický plán z r. 1996, avšak už nepoužil plochy z posudku S. K..Q..X.. Č. XX/XXXX. Ďalej namietal, že v liste vlastníctva je vedená stavba rekreačnej chalupy súp.č. XX na parcele č. 4053/1 a stavba hospodárskej budovy bez súp.č. na parcele č. 4053/2, pričom stavba hospodárskej budovy bola v rozhodujúcom čase prestavovaná na rekreačnú chalupu podľa projektovej dokumentácie, čo je nesúlad s právnou dokumentáciou. Namietal, že v znaleckom posudku sú stavby uvádzané ako objekty mimo zastavaného územia obce, pričom na liste vlastníctva sú umiestnené v zastavanom území obce. Pri stanovení rozpočtového ukazovateľa nehodnotí znalec stavbu ako poškodenú, nemá v tom zahrnuté základy a použité položky nie sú v súlade s jeho tvrdením. Podľa žalovaného mal znalec pri výpočte rozpočtového ukazovateľa stanoviť percento poškodenia pri každej položke. Namietal, prečo stavbu hospodárskej budovy znalec hodnotil ako rekreačnú chalupu, keď táto je na liste vlastníctva zapísaná ako hospodárska budova a bola ako taká aj poisťená, ďalej namietal, že znalec hodnotil v znaleckom posudku dve nadzemné podlažia, pričom podľa projektu stavba mala nadzemné podlažie a podkrovia a pri výpočte opotrebenia analytickou metódou znalec nezohľadnil celkovú predpokladanú životnosť pôvodnej stavby, kedy pôvodná stavba bola drevená hospodárska budova s predpokladanou životnosťou asi 50 - 60 rokov, pričom určujúcim prvkom boli základy a nosné steny, ktoré v prevažnej časti zostali zachované, pričom vymenený strop nemôže mať životnosť 140 rokov a vymenený krov (zastrešenie) nemôže mať životnosť 110 rokov. Predpokladaná životnosť nových prvkov môže byť logicky maximálne do predpokladanej životnosti stien a ak sa steny zrútia, nemá čo držať strop a ani strechu. Podľa žalovaného je preto uvedený posudok nesprávny.

26. Kontrolným znaleckým posudkom znaleckej organizácie T. K..Q..X.., F. číslo XX/XXXX zo dňa 10.09.2018 bola východisková hodnota zhorenej rekreačnej chaty súp.č. XX určená sumou 41.350,61 Eur bez DPH, resp. 49.620,73 Eur vrátane DPH a východisková hodnota zhorenej hospodárskej budovy bez súp.č. sumou 30.265,62 Eur bez DPH, resp. 36.318,74 Eur vrátane DPH. Technická hodnota týchto zhorených stavieb, ktorú zároveň uvedený znalecký posudok označil za časovú cenu, bola stanovená v prípade rekreačnej chaty súp.č. XX na sumu 8.805,50 Eur a zhorenej hospodárskej budovy bez súp.č. na sumu 16.701,15 Eur, pričom podľa záverov uvedeného znaleckého posudku tieto technické hodnoty zároveň predstavovali aj hodnotu škody na týchto stavbách.

27. Z obsahu tohto znaleckého posudku vyplynulo, že pre určenie veku týchto nehnuteľností znalec nemal k dispozícii relevantné podklady a preto uvažoval s rokom 1907, ako začiatkom užívania týchto nehnuteľností. V tejto súvislosti uviedol, že Stavebný úrad Zázrivá sa vyjadril, že disponuje iba dokladmi o pridelení súpisného čísla a odporučil znalca kontaktovať p. Ž. E., C. K. XXX, T.Á., ktorá znalcovi oznámila, že podľa jej vedomia rekreačná chalupa súp.č. XX a hospodárska budova boli postavené v r. 1920 alebo dokonca ešte pred tým. Podľa ďalších zistení znalca, predovšetkým z čiastočného výpisu z pozemkovej knihy - protokol 460, mal tento preukázať, že hodnotené budovy boli vybudované pred prvým dedením, ktoré bolo v r. 1907. Že sa jedná o budovy, ktoré sú predmetom jeho hodnotenia na základe tohto čiastočného výpisu je zrejmé aj z kúpnej zmluvy registrovanej na katastrálnom úrade pod číslom XXX/XX. Vzhľadom k uvedenému, keďže znalec nemal k dispozícii iné relevantné podklady o veku nehnuteľnosti, pri znaleckom dokazovaní vychádzal z r. 1907, ako začiatku užívania nehnuteľností.

28. Znalecká organizácia ďalej v tomto znaleckom posudku uviedla, že v pôvodnom znaleckom posudku č. XXX/XXXX, pôvodný znalec neznižil technickú hodnotu stavieb, ale len stanovil VŠH nehnuteľností. Položky hodnotiacich koeficientov neznižoval, ale len zatriedil do príslušných tried podľa svojho zistenia a z podkladov, ktoré mal k dispozícii.

29. Pokiaľ ide o stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností a žalobcom namietané koeficienty určené znalcom v znaleckom posudku č. XXX/XXXX s koeficientmi určenými v znaleckom posudku č. XX/XXXX, k týmto táto znalecká organizácia uviedla, že hodnoty koeficientov polohovej diferenciacie spochybňované žalobcom sú až na položku č. 17 zhodne, čiže totožné, avšak so samotným zaradením koeficientu položky č. 17 do triedy II. v znaleckom posudku č. XX/XXXX, uvedená znalecká organizácia

nesúhlasila, kedy konštatovala, že nesprávne zaradenie v znaleckom posudku č. XX/XXXX obsahuje celkovú plochu zástavby pri 5-násobnom rozšírení je 1081,56 m², čo je väčšia rozloha, akú majú vo vlastníctve poškodení, u ktorých je daná plocha len 1038 m². Do plochy súčasnej zástavby nie je započítané akékoľvek priestranstvo pred chatou, prístupové komunikácie, chodníky a jestvujúce príslušenstvo, pričom uvedené by ešte plochu súčasnej zástavby navýšilo a zároveň zvýšilo o rozdiel v celkovej potrebnej ploche pre možnosť 5-násobného rozšírenia. Pri stanovení uvedeného koeficientu je podľa znaleckej organizácie možné zatriedenie maximálne do IV. triedy - rezerva pre ďalšiu výstavbu až trojnásobok súčasnej zástavby.

30. Ďalej znalecká organizácia v znaleckom posudku poukázala na obsah zápisnice z trestného spisu zo dňa 24.07.2012, v ktorej poškodený popísal rozsah vykonávaných prác na objekte, kde sprchový kút a rozvod vody neboli uvedené a ani na fotografiách neboli identifikovateľné. Podľa zistení znaleckej organizácie v rekreačnej chalupe je riešený prívod vody s jedným zabudovaným obyčajným výpustným ventilom v kuchyni, bez rozvodu po miestnostiach.

31. Znalecká organizácia tiež v rámci výpočtu koeficientu polohovej diferenciacie dospela k inému zatriedeniu položiek č. 1, 14, 16, a 17 uvedeného výpočtu než k akým dospel súdny znalec P. N. E. vo svojom znaleckom posudku číslo XXX/XXXX, kedy v znaleckom posudku číslo XX/XXXX súdnoznalecká organizácia položku č.1- „Trh s nehnuteľnosťami“ zaradila do triedy I. oproti uvedenému znaleckom posudku číslo XXX/XXXX, v ktorom bola zaradená do triedy II., položku č. 14 - „Prírodná lokalita v bezprostrednom okolí stavby“ zaradila do triedy I. oproti uvedenému znaleckom posudku číslo XXX/XXXX, v ktorom bola zaradená do triedy II., položku č. 16 - „Možnosť zmeny v zástavbe - územný rozvoj a vplyv na nehnuteľnosť“ zaradila do triedy II. oproti uvedenému znaleckom posudku číslo XXX/XXXX, v ktorom bola zaradená do triedy III. a položku č. 17 - „Možnosti ďalšieho rozšírenia“ zaradila do triedy II. oproti uvedenému znaleckom posudku číslo XXX/XXXX, v ktorom bola zaradená do triedy V.

32. Žalovaný písomným prípisom zo dňa 22.05.2014 označeným ako „Správa k výzve“ prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil žalobcovi, že žiada o predloženie dokladov k vyčísleniu škody, dokladov k vyčísleniu poistného plnenia, ako aj dokladov o úhrade poistného plnenia. Zároveň z uvedeného prípisu vyplynulo, že už prípisom dňa 24.04.2014 si žalobca u žalovaného uplatnil uvedené regresné nároky v celkovej výške 69.626,50 EUR.

33. Písomným prípisom zo dňa 07.11.2014, žalobca vyzval žalovaného vo vzťahu k poistnej udalosti číslo XXXXXXXXXXXX na úhradu pohľadávky vo výške 69.626,50 Eur, ktorú podľa uvedeného prípisu predstavovala škoda, ktorú mal žalovaný spôsobiť B..Z.. A. M. B. A. Z.G. Z.. M. M. zničením rekreačnej chalupy súp.č. XX a jej zariadenia a zničením hospodárskej budovy bez súpisného čísla vrátane v nej umiestneného stavebného materiálu pri vykonávaní sanačných prác. Zároveň mu určil lehotu 15 dní na úhradu predmetnej sumy, počítanú od momentu doručenia tohto prípisu žalovanému.

34. Podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

35. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

36. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

37. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

38. Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

39. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

40. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

41. Podľa článku 2 ods. 2 Základných princípov CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

42. Súd po vykonanom dokazovaní v dospel k záveru, že nárok žalobcu je odôvodnený v plnom rozsahu.

43. Postihový nárok poisťovateľa podľa § 813 Občianskeho zákonníka, má charakter nároku na náhradu škody sui generis, ktorý ako taký nie je nárokom z nového právneho dôvodu či novým nárokom poisťovateľa s osobitnou premlčacou dobou. Ide o prechod pôvodného nároku poisteného na náhradu škody na poisťovateľa. Tento prechod práva nastáva priamo zo zákona (legálna cesia), ak sú splnené podmienky tohto prechodu, a to:

- 1./ spôsobenie škody na poistenom majetku, ktorá je poistnou udalosťou podľa poistnej zmluvy;
- 2./ ide o škodu, za ktorú je zodpovedná tretia osoba, voči ktorej má poistený právo na náhradu škody;
- 3./ plnenie poisťovateľa kryje plnenie škodcu zo zodpovednosti za škodu. Ak plnenie poisťovne kryje celý rozsah spôsobenej škody, celé právo na náhradu škody prechádza z poisteného na poisťovateľa. Ak kryje len časť rozsahu plnenia, na poisťovateľa prechádza len časť práva na náhradu škody;
- 4./ poisťiteľ poskytol poistenému, teda osobe, ktorá má právo na náhradu škody voči tretej osobe, poistné plnenie. Až týmto poskytnutím poistného plnenia prechádza právo poisteného na náhradu škody na poisťovateľa.

44. V prvom rade sa súd musel vyporiadať s otázkou, či je vôbec daný nárok poškodeného akad. mal. A. M., H.. XX.XX.XXXX na náhradu škody voči žalovanému, pretože bez preukázania jeho existencie by nebol možný vznik samostatného nároku žalobcu, ako nároku na náhradu škody sui generis, ktorý nadobúda vyššie uvedenou zákonnou cesiou.

45. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Súd sa preto zaoberal tým, či na strane žalovaného sú splnené tieto zákonné predpoklady.

46. Podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ich spáchal. Viazanosť sa vzťahuje iba na výrok, nie na odôvodnenie rozhodnutia. Z výroku o vine je potom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. Týmto okruhom otázok je teda súd viazaný v tom zmysle, že si o nich nemôže urobiť ani prejudiciálny záver.

47. Vzhľadom na uvedené je preto zrejmé, že súd v tomto konaní je viazaný rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. XT/XX/XXXX - XXX zo dňa 06.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, a to jeho skutkovou a právnou vetou, podľa ktorých sa žalovaný sa dopustil protiprávneho konania spočívajúceho v tom, že dňa 18.07.2012 v čase medzi 04:30 hod. až 05:30 hod. v T., Z. Č. S., ako podnikateľ pri vykonávaní sanačných prác na hospodárskej budove bez súpisného čísla postavanej na pozemku parc.č. 4053/2, (teda v objekte poškodeného akad. mal. A. M., H.. XX.XX.XXXX) realizovaných za účelom odstránenia drevokazného hmyzu, nachádzajúceho sa v drevenej konštrukcii tejto budovy, technológiou mikrovlnného vysušovania, ktorej výkon je spojený so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, nezabezpečil plnenie opatrení na ochranu pred požiarom, čím porušil § 4 písm. b) zákona č. 314/2001 Z.z. v platnom znení, použil na vykonávanie tejto činnosti podomácky vyrobené zariadenie bez preukázania zhody jeho vlastností s technickými predpismi, čím porušil § 9 ods. 2 zákona č. 264/1999 Z.z., náležitým spôsobom spĺňajúcim kritéria odbornej starostlivosti sa nepresvedčil, či sa

v drevenej konštrukcii vysušovanej časti budovy nenachádzajú kovové predmety, počas vykonávania prác nekontroloval teplotu ožarovaného povrchu a teplotu vnútri materiálu spôsobom spĺňajúcim kritéria odbornej starostlivosti, po ukončení prác nezabezpečil dohľad nad sanovanou časťou stavby a následkom týchto pochybení došlo k prehriatiu časti drevenej konštrukcie hospodárskej budovy v jadre materiálu na kritickú hodnotu a k následnému tleniu dreva prechádzajúceho do plameňového horenia, pričom požiar tejto budovy následne zasiahol okrem iného aj ďalší objekt poškodeného, a to rekreačnú chalupu súp.č. XX, postavenú na pozemku parc.č. 4053/1, v dôsledku čoho bola spôsobená poškodenému a jeho manželke zničením rekreačnej chalupy súp.č. XX a jej zariadenia, škoda vo výške 38.177,34 Eur a zničením hospodárskej budovy bez súp.č. vrátane v nej umiestneného stavebného materiálu škoda vo výške 86.413,79 Eur.

48. Skúmanie tohto protiprávneho konania žalovaného zo strany súdu v tomto prebiehajúcim sporovom konaní nebolo možné a teda ani jeho prípadne posúdenie inak, než to učinil trestný súd nebolo možné.

49. Je teda možné konštatovať, že prvý predpoklad zodpovednosti za škodu a síce protiprávne konanie žalovaného v tomto konaní bol preukázaný.

50. Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu je existencia samotnej škody.

51. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ ide o škodu, táto v žiadnom právnom predpise nie je definovaná. Pod škodou rozumieme akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva zásahom do jeho subjektívnych práv. (porovnaj Fekete, I: Občiansky zákonník. 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie) Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015, str. 593).

52. Škoda (ako kategória občianskeho práva) sa chápe ako ujma, ktorá nastala (sa prejavuje) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii, nahraditeľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. (porovnaj judikát R 55/71, resp. Stanovisko občianskoprávného kolegia Nejvyššího soudu ČSSR z 18.1.1970 sp.zn. Cpj 87/70 k niektorým otázkám náhrady škody podle obč. zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.)

53. Výšku škody, ktorú si žalobca uplatňoval v tomto spore, žalovaný rozporoval.

54. V civilnom konaní o náhradu škody je právoplatný odsudzujúci rozsudok často kľúčovým dôkazom, ktorý sa vzťahuje tak k základu uplatneného nároku, ako aj k výške žalovanej sumy.

55. V donedávnej rozhodovacej činnosti súdov z hľadiska výkladu ustanovenia § 193 Civilného sporového poriadku, resp. predtým ustanovenia § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, prevažoval výklad podľa ktorého civilný súd je viazaný odsudzujúcim rozsudkom výlučne v tom smere, že je ním preukázané spáchanie trestného činu a osoba páchatela, avšak nie je vôbec viazaný výškou škody (ani v prípade, že je minimálna výška škody kvalifikačným znakom skutkovej podstaty trestného činu), ako ani skutkovým základom uplatneného nároku tak, ako ho zistil trestný súd, a teda že civilný súd je v rámci svojej právomoci podľa ustanovenia § 3 Civilného sporového poriadku vždy oprávnený zisťovať a posudzovať celý uplatnený nárok čo do jeho základu aj výšky bez viazanosti trestným rozsudkom.

56. Tento výklad vychádzal zo zhodnocujúceho stanoviska schváleného plénom Najvyššieho súdu SSR zo dňa 25.11.1975 sp.zn. Pls 2/76, uverejneného v Zošite č. 6, na str. 307 pod číslom č. 27/1977, podľa ktorého „Pokiaľ je v odsudzujúcom trestnom rozsudku uvedená výška škody ako kvalifikačný moment (škoda veľkého rozsahu, škoda nie nepatrná, značná škoda a pod.), aj keď je vo výroku rozsudku škoda presne vyčíslená, súdy v občianskom súdnom konaní sa touto časťou výroku trestného rozsudku obyčajne necítia byť viazané. Túto úvahu treba považovať za správnu, pretože nie je v rozpore s požiadavkou vyjadrenou v ustanovení § 135 O. s. p. V tejto súvislosti treba poukázať na stále platné závery v rozhodnutí uverejnenom pod č. 47/1954 Zbierky rozhodnutí čs. súdov.“

57. Zároveň uvedený názor vychádzal aj zo zverejneného stanoviska pléna Nejvyššího soudu ČSR zo dňa 05.12.1979 sp.zn. Pls 2/79 uverejneného v Zošite č.7-8, str. 487 pod číslom č. 22/1979, podľa

ktorého „Výrok rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin (alebo prečin), nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, ak je odškodniteľná ujma pojmovým znakom trestného činu. Medzi výškou škody uplatňovanou v adhéznom konaní a výškou škody rozhodnou pre posúdenie trestné stránky veci môže byť rozdiel“.

58. Vzhľadom na uvedené sa preto v tomto spore aj viedlo znalecké dokazovanie na preukázanie výšky škody, ktorú mal žalovaný trestným činom, za ktorý bol právoplatne odsúdený, spôsobiť poškodenému a to tým skôr, že samotná škoda nebola uvedená ako pojmový znak základnej skutkovej podstaty trestného činu - prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 Trestného zákona.

59. Medzičasom však došlo v rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít k názorovému posunu v tejto právnej otázke.

60. Ústavný súd SR už v Náleze sp.zn. I. ÚS 269/2011-55 zo dňa 23. 11. 2011 konštatoval, že gramatický výklad ustanovenia § 135 Občianskeho súdneho poriadku (ktorému v za súčasnej platnej a účinnej procesnoprávnej úpravy zodpovedá § 193 Civilného sporového poriadku - poznámka súdu), ktorý má za následok (v predmetnom prípade , ktorý ústavný súd posudzoval) nerešpektovanie právoplatného rozhodnutia súdu (rozumej trestného súdu - poznámka súdu) a narušenie princípu právnej istoty, preto nemožno považovať za ústavne konformné aplikovanie tohto ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku na zistený skutkový stav. V predmetnej veci (ktorú ústavný súd posudzoval) ústavne súladný výklad uvedeného ustanovenia vyžaduje, aby súdy zúčastnené na rozhodovaní o nej boli viazané odsudzujúcim rozsudkom okresného súdu (rozumej trestného súdu - poznámka súdu) vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného a okresným súdom boli zistené, to platí aj o zistení vzniku škody u poškodeného, v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného.

61. V nadväznosti na tento ústavný nálezy sa v rozhodovacej činnosti niektorých súdov uplatnil názor, podľa ktorého „Ústavný súd SR sa v náleze síce výslovne otázkou viazanosti civilného súdu výškou škody nezaobrá, avšak tento nálezy je postavený na rešpektovaní princípu právnej istoty, ktorému zodpovedá v rámci viazanosti civilného súdu znakmi skutkovej podstaty trestného činu nie len otázka, kto je škodcom, ale aj výška škody. Opačný názor je v rozpore s princípom právnej istoty, že poškodenému bola spôsobená minimálne takáto škoda.“. (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.08.2016, sp.zn. 13Co/91/2016).

62. Ústavný súd SR v Náleze sp.zn. III. ÚS 507/2013 zo dňa 24.04.2014 konštatoval, že podľa § 135 ods. 1 OSP (ktorému za súčasnej platnej a účinnej procesnoprávnej úpravy zodpovedá § 193 Civilného sporového poriadku - poznámka súdu) „je v civilnom súdnom konaní súd okrem iného viazaný aj rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Viazanosť civilného súdu sa tak prejavuje vo vzťahu k všetkým znakom skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Inými slovami, v civilnom konaní si konajúci súd nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu.“

63. Oba vyššie uvedené nálezy Ústavného súdu posudzovali súdneho rozhodnutia, pre ktoré podkladom pre rozhodovanie o škode boli odsudzujúce rozsudky trestných súdov, v ktorých boli žalovaní v pozícii obvinených (a neskôr po ich právoplatnosti v pozícii odsúdených) uznaní za vinných z trestného činu sprenevery podľa 248 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestného zákona) platného a účinného v uvedenom čase, teda trestného činu, ktorý už v samotnej svojej základnej skutkovej podstate, ktorá bola vymedzená v odseku 1 uvedeného paragrafu, mal pojem „škody“ vymedzený ako jeden z kľúčových znakov pre kvalifikáciu skutku spáchaného páchatelom, ako tento trestný čin.

64. Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 8Cdo/82/2018 zo dňa 29.11.2018 poukázal na to, že Najvyšší súd SR v rozsudku z 29. apríla 1992 sp. zn. 2 Cz 16/92, uverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 35/1993 vyslovil právny záver, podľa ktorého: „v občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladaným trestným zákonom“.

65. Tiež poukázal na to, že obdobné závery vyslovil Najvyšší súd v uznesení zo 17. mája 2012 sp.zn. 1 Obdo 41/2011, pričom vychádzal z vyššie spomenutého právneho názoru Ústavného súdu

SR uvedeného v jeho náleze z 23. novembra 2011 sp.zn. I. ÚS 269/2011, podľa ktorého: „rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal.“

66. Vychádzajúc z týchto stanovísk Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 8Cdo/82/2018 konštatuje, že pokiaľ je znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, spôsobenie škody, potom si súd rozhodujúci o žalobe poškodeného, ktorý bol so svojím nárokom na náhradu škody spôsobenej takýmto trestným činom odkázaný na občianskoprávne konanie, nemôže vytvoriť vlastný názor na to, či žalobcovi bola spôsobená škoda a kto ju spôsobil. Ústavné konformný výklad § 135 ods. 1 OSP, resp. § 193 ods. 1 CSP totiž vyžaduje, aby súd rozhodujúci v občianskoprávnom konaní o náhrade škody spôsobenej trestným činom, bol viazaný právoplatným odcudzujúcim rozsudkom trestného súdu (jeho výrokovou časťou), a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a za tento trestný čin. Napokon obdobný názor vyslovil najvyšší súd aj v rozsudku z 29. júna 2016 sp.zn. 3 Obo 18/2015.

67. Uvedené Najvyšší súd v citovanom uznesení pritom konštatuje za situácie, kedy v ním posudzovanom prípade pojem „škoda“ nebol vymedzený ako jeden z kľúčových znakov pre kvalifikáciu skutku spáchaného páchatel'om v rámci základnej skutkovej podstaty trestného činu, keďže išlo o trestný čin Poškodzovania veriteľa podľa § 239 súčasne platného a účinného Trestného zákona, ale bola súčasťou až kvalifikovanej skutkovej podstaty uvedeného trestného činu (t.j. vymedzená v odseku 4 uvedeného paragrafu, ktorý bol aplikovaný v uvedenej trestnej veci).

68. V tomto sporovom konaní bolo preukázané, že Okresný súd Dolný Kubín vo výrokovej časti rozsudku sp.zn. XT/XX/XXXXXXX- zo dňa 06.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, rozhodol o tom, že žalovaný skutkom bližšie popísaným v uvedenom výroku z nedbanlivosti spôsobil všeobecné nebezpečenstvo, pričom uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania (porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona) a spôsobil ním značnú škodu, čím spáchal prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. h/ Trestného zákona, a zároveň vyslovil, že v dôsledku toho bola poškodenému a jeho manželke spôsobená zničením rekreačnej chalupy súp.č. XX a jej zariadenia škoda vo výške 38.177,34 Eur a zničením hospodárskej budovy bez súp.č. vrátane v nej umiestneného stavebného materiálu škoda vo výške 86.413,79 Eur.

69. Vo výroku vyššie uvedeného rozsudku trestného súdu je teda v tomto spore konštatované spôsobenie značnej škody žalovaným, čo podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona predstavuje sumu najmenej 26.600,- EUR (t.j. 100 násobok sumy 266,- EUR, ktorá ako malá škoda je základom pre výpočet sumy „značnej škody“ a bola ním aj v čase spáchania vyššie uvedeného trestného činu žalovaným) a zároveň jej táto škoda aj vyčíslená, teda táto, ako taká, predstavuje jednu zo skutočností, ktorá bola podmienkou odsúdenia žalovaného ako páchatel'a za uvedený trestný čin.

70. Podľa článku 2 ods. 2 Základných princípov CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

71. Vzhľadom na vyššie prezentované názory ústavného súdu (Nález sp.zn. I. ÚS 269/2011, Nález sp.zn. I. ÚS 269/2011), názory Najvyššieho súdu SR (rozsudok z 29. apríla 1992 sp.zn. 2 Cz 16/92, uznesenie zo 17. mája 2012 sp.zn. 1 Obdo 41/2011, rozsudok z 29. júna 2016 sp.zn. 3 Obo 18/2015) a v nadväznosti na ne ich následná aplikácia premietnutá do právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v jeho uznesení sp.zn. 8Cdo/82/2018 zo dňa 29.11.2018, ktorý ich aplikoval aj na prípad, kedy žalovaný ako odsúdený, bol uznaný za vinného aj aplikáciou kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, v ktorej je už škoda relevantným kritériom pri posudzovaní skutku žalovaného (najmä pokiaľ ide o určenie rozhrania v akom sa ukladá trest žalovanému), je takto potrebné tieto názory ponímať ako novo ustálenú súdnu prax, preto súd dospel k záveru, že v konaní práve výrokom rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. XT/XX/XXXX - XXX zo dňa 06.03.2014 bola ustálená výška škody, ktorá bola spôsobená poškodeným a to na sumu 38.177,34 Eur, pokiaľ ide o zničenie rekreačnej chalupy súp.č.

XX a jej zariadenia a na sumu 86.413,79 Eur pokiaľ ide o zničenie hospodárskej budovy bez súp.č. vrátane v nej umiestneného stavebného materiálu, a od tejto škody sa súd vychádzajúc z ust. § 193 CSP v spojení s vyššie uvedenými názormi súdnej praxe už nemôže odchyliť bez ohľadu na to, aké boli závery znaleckého dokazovania v tomto sporovom konaní.

72. Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. XT/XX/XXXX zároveň vyplynulo, že pokiaľ ide o škodu vo výške 38.177,34 Eur v súvislosti so zničením rekreačnej chalupy súp.č. XX a jej zariadenia, tak podľa znaleckého posudku Znaleckej organizácie S., K..Q..X.. Č.. XX/XXXX, táto pozostávala zo skutočnej hodnoty spôsobenej škody výlučne len na rekreačnej chalupe p.č. XX poškodeného vo výške 28.051,48 Eur a zo skutočnej hodnoty spôsobenej škody výlučne len na zariadení vo výške 10.125,86 Eur.

73. Pokiaľ ide o škodu vo výške 86.413,79 Eur za zničenie hospodárskej budovy bez súp.č. a v nej umiestneného stavebného materiálu podľa znaleckého posudku Znaleckej organizácie S., K..Q..X.. Č.. XX/XXXX, táto pozostávala zo skutočnej hodnoty spôsobenej škody výlučne na samotnej hospodárskej budove bez súpisného čísla v sume 81.049,18 Eur a zo skutočnej hodnoty spôsobenej škody výlučne na stavebnom materiály v sume 5.364,61 Eur.

74. Súd bol teda viazaný tým, že výška škody výlučne len za poškodenú rekreačnú chalupu súp.č. XX bola v sume 28.051,48 Eur a za hospodársku budovu bez súpisného čísla stojacu na parcele č. 4053/2 v sume 81.049,18 Eur.

75. Pokiaľ ide o existenciu príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody u poškodeného akad. mal. A. M., H.. XX.XX.XXXX, ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednostného vzťahu za spôsobenú škodu, aj tento predpoklad bol v tomto konaní preukázaný.

76. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom protiprávneho úkonu škodcu, t. j. ak jeho konanie a škoda je vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Musí byť teda preukázané, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Škodlivý následok nemusí byť vždy vyvolaný jedinou príčinou. Môže ísť len o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o odškodnenie ktorého ide; vždy však musí ísť o príčinu podstatnú. V takomto prípade už z pôsobenia prvotnej príčiny sa musí dať vyvodiť existencia vecnej súvislosti so vznikom škodlivého následku. Nie je totiž rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku (porovnaj R 21/1992).

77. Už v trestnom konaní v rámci skutkovej vety, ktorou súd v tomto sporovom konaní v zmysle § 193 CSP je viazaný, sa konštatovalo, že žalovaný poškodenému spôsobil svojim protiprávnym konaním bližšie vymedzeným v uvedenej skutkovej vete poškodenie na hospodárskej budove bez súpisného čísla, postavanej na pozemku parc.č. 4053/2 požiarom v nej vzplanúcim, pričom uvedený požiar zasiahol aj ďalší objekt poškodeného, a to rekreačnú chalupu súp.č. XX, postavenú na pozemku parc.č. 4053/1, ktorá bola takisto zničená. Z takto vymedzeného vzťahu medzi príčinou (požiar spôsobený činnosťou žalovaného) a následkom (poškodenie oboch objektov) je zrejma danosť tejto príčinnej súvislosti.

78. Napokon posledným predpokladom zodpovednosti za škodu je preukázanie existencie zavinenia škodcu, t.j. žalovaného. I toto zavinenie na strane žalovaného je dané, keďže tento bol právoplatne odsúdený za nedbanlivostný trestný čin, ktorý skrz ods. 3 § 285 Trestného zákona pokrýval zavinením aj spôsobenie značnej škody žalovaným. V jeho prípade išlo o nedbanlivostné zavinenie.

79. Na základe vyššie uvedeného tak možno konštatovať, že tu bola preukázaná existencia nároku poškodeného akad. mal. A. M., H.. XX.XX.XXXX, na náhradu škody voči žalovanému.

80. Súd ďalej hodnotil to, či boli naplnené znaky zákonnej cesie uvedeného nároku z poškodeného na žalobcu, a teda v konečnom dôsledku či žalobcovi vznikol samotný nárok na náhradu škody sui generis, voči žalovanému v dôsledku takejto cesie.

81. V danom prípade bolo preukázané, že poškodený A. M., ako poistený mal u žalobcu, ako poisťovateľa, poisťnou zmluvou číslo XXXXXXXXXXXX poistené nehnuteľnosti a to rekreačnú chatu so súpisným číslom XX, ktorá pôvodne stála na pozemku, parcele - parcelné číslo: 4053/1 nachádzajúcej sa katastrálnom území T. podľa zápisu na Lista vlastníctva č. XXXX, kedy poisťná suma pre tento objekt bola dojednaná na sumu 40.499,90 EUR (pôvodne 1.220.100,- Sk), a tiež hospodársku budovu bez súpisného čísla, ktorá pôvodne stála na pozemku, parcele, parcelné číslo: 4053/2 nachádzajúcej sa katastrálnom území T., podľa zápisu na Lista vlastníctva č. XXXX, kedy poisťná suma pre tento objekt bola dojednaná na sumu 29,126,59 EUR /t.j. 18.308,13 EUR + 10.818,46 EUR/ (pôvodne 551.551,- Sk + 325.917,- Sk = 877.468,- Sk). Z uvedenej poisťnej zmluvy tiež vyplynulo, že uvedené objektu sú poistené aj pre prípad poškodenia a/alebo zničenia živelnou udalosťou, pričom stranami sporu nebolo spochybnené, že za živelnú udalosť sa považuje aj požiar uvedených objektov.

82. V konaní ďalej nebolo sporné, že obe tieto nehnuteľnosti bolo zničené pri požari dňa XX.XX.XXXX, a zároveň bolo preukázané, že zo strany žalobcu v súvislosti s poškodeným týchto oboch objektov na základe vyššie uvedeného poisťného vzťahu bolo žalobcom poškodenému vyplatená celková suma 69.626,50 EUR (t.j. 26.358,39 Eur dňa 11.02.2013 + 43.227,61 Eur dňa 18.12.2013).

83. Bolo teda preukázané splnenie všetkých predpokladov na prechod práva z poškodeného na žalobcu v rámci legálnej cesie podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

84. Bolo preukázané spôsobenie škody na poistenom majetku, ktorá je poisťnou udalosťou podľa poisťnej zmluvy, keďže na rekreačnej chalupe p.č. XX vznikla škoda vo výške 28.051,48 Eur a na hospodárskej budovy bez súp.č. vo výške 81.049,18 Eur, pričom oba tieto objekty boli poistené poisťnou zmluvou číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.01.2003 a na oboch došlo dňa XX.XX.XXXX k ich zničeniu požiarom, ktorý podľa uvedenej poisťnej zmluvy bol poisťnou udalosťou, keďže išlo o zničenie živelnou udalosťou.

85. Bolo preukázané že ide o škodu, za ktorú zodpovedal žalovaný ako tretia osoba od poškodeného nezávislá, voči ktorej má poškodený ako poistený právo na náhradu škody, keďže to vyplynulo z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. XT/XX/XXXX - XXX zo dňa 06.03.2014.

86. Žalobca, ako poisťiteľ, poskytol poškodenému, ako poistenému, teda osobe, ktorá má právo na náhradu škody voči tretej osobe (žalovanému), poisťné plnenie, čo vyplynulo z bankových výpisov žalobcu, podľa ktorých tento dňa 11.02.2013 zaslal v prospech bankového účtu poškodeného čiastku 26.358,39 Eur a dňa 18.12.2013 čiastku 43.227,61 Eur, teda spolu sumu 69.626,50 EUR, ktorá zodpovedala resp. neprekračovala výšku škody, ktorú spôsobil žalovaný a ktorá vyplynula zo skutkovej a právnej vety odsudzujúceho trestného rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. XT/XX/XXXX - XXX zo dňa 06.03.2014.

87. Uvedené plnenie žalobcu, ako poisťiteľa, krylo plnenie škodcu zo zodpovednosti za škodu, keďže poškodený mal u žalobcu rekreačnú chalupu súp.č. XX poistenú na sumu 40.499,90 EUR a hospodársku budovu bez súpisného čísla na sumu 29,126,59 EUR.

88. Vzhľadom na uvedené preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému istinu v plnej ním uplatnenej výške.

89. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

90. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

91. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

92. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

93. Podľa §10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

94. Podľa § 17 ods. 1 zák.č. 659/2007 Z.z., o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde sa v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch, v rozhodnutiach orgánov verejnej moci, zmluvách alebo iných právnych prostriedkoch používa pojem "základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska", "diskontná sadzba Národnej banky Slovenska", "diskontná úroková sadzba" alebo "diskontná sadzba Štátnej banky česko-slovenskej", odo dňa zavedenia eura sa tým rozumie základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorú Európska centrálna banka stanovuje a zverejňuje pre hlavné refinančné obchody vykonávané Eurosystemom v rámci Európskeho systému centrálnych bánk. Takáto zmena základnej úrokovej sadzby pri prechode na euro nemá vplyv na dokončenie úročenia podľa pôvodnej výšky úrokovej sadzby počas úrokového obdobia, ktoré začalo plynúť pred dňom zavedenia eura a ktoré uplynie po zavedení eura, ani nemá vplyv na úročenie po zavedení eura, pre ktoré je rozhodujúca výška úrokovej sadzby z obdobia pred dňom zavedenia eura, a tiež nemá podľa osobitných predpisov vplyv ani na ostatný obsah, subjekty alebo platnosť právnych vzťahov vzniknutých na základe predmetných právnych predpisov, rozhodnutí orgánov verejnej moci, zmlúv alebo iných právnych prostriedkov, ak sa dotknutí účastníci príslušného právneho vzťahu nedohodnú inak alebo ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

95. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania počnúc od 21.04.2015, teda odo dňa podania žaloby na súde. Súd preto priznal žalobcovi ním uplatnený úrok z omeškania od tohto vyššie uvedeného dátumu.

96. K tomuto názoru žalobcu súd poznamenáva, že vo všeobecnosti možno povedať, že dlžník je v omeškani vtedy, ak záväzok nesplní v určenom čase, na určenom mieste a dohodnutým spôsobom. Omeškanie dlžníka trvá až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Základnou podmienkou omeškania dlžníka je splatnosť dlhu. Nárok veriteľa je splatný, keď dlžník plnenie, na ktoré je povinný, musí splniť. Splatnosť sa pritom môže určiť určitým dátumom alebo lehotou. K splatnosti nedochádza, keď dlžník môže splniť bez toho, aby bol na to i povinný. Ak deň splatnosti dlhu nie je dohovorený alebo inak určený, môže splatnosť dlhu privodiť veriteľ sám tým, že požiada dlžníka, aby dlh splnil. (§ 563 OZ). Fekete, I: Občiansky zákonník. 3. Zväzok (Dedenie. Záväzkové právo-všeobecná časť). Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015, str. 416).

97. Žalobca žalovaného o zaplatenie plnenia, ktoré je predmetom žaloby pred jej podaním požiadal minimálne dvakrát. Preukázateľne prvýkrát to bolo prípisom zo dňa 24.04.2014, ktorý samotný žalovaný spomína vo svojom písomnom prípise zo dňa 22.05.2014 označenom ako „Správa k výzve“, ktorým cestou svojho právneho zástupcu reagoval na uvedený prípis žalobcu, pričom z obsahu tohto vyjadrenia je zrejmé, že uvedeným prípisom zo dňa 24.04.2014 si žalobca u neho uplatnil uvedené regresné nároky v celkovej výške 69.626,50 EUR.

98. Následne na plnenie týchto nárokov žalobca opätovne žalovaného vyzval aj písomným prípisom zo dňa 07.11.2014, ktorým ho vyzval vo vzťahu k poisťovnej udalosti číslo XXXXXXXXXXXX na úhradu pohľadávky vo výške 69.626,50 Eur.

99. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalovaný preukázateľne už dňa 22.05.2014 mal vedomosť o tom, že má žalobcovi plniť žalobou uplatňované plnenie a teda dňom nasledujúcim, t.j. dňom 23.05.2014 sa dostal do omeškania s uvedeným plnením, a preto bol od uvedeného dňa povinný plniť žalobcovi aj úrok z omeškania.

100. V čase omeškania žalovaného s plnením jeho platobných povinností t.j. k 23.05.2014 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorú predstavuje sadzba hlavných refinančných operácií, za obdobie od 13.11.2013 do 10.06.2014 vo výške 0,25% p.a.. Následne za obdobie od 11.06.2014 do

09.09.2014 bola vo výške 0,15% p.a., za obdobie od 10.09.2014 do 15.03.2016 vo výške 0,05% p.a., a počnúc od 16.3.2016 doteraz vo výške 0 % p.a.. Pre stanovenie maximálnej zákonnej výšky úroku z omeškania však bola určujúca sadzba hlavných refinančných operácií vo výške 0,25% p.a., a teda maximálna výška úroku z omeškania v čase omeškania žalovaného tak predstavovala hodnotu 5,25% p.a..

101. Úrok z omeškania si žalobca uplatnil vo výške 5,05 %, teda vo výške, ktorá neprekračovala zákonom stanovenú maximálnu výšku uvedeného úroku. V tejto súvislosti súdu poukazuje aj na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/58/98 zo dňa 27.10.1998 (v systéme ASPI vedené pod ID: JUD30928SK), podľa ktorého „Z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená iba horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Veriteľ peňažnej pohľadávky môže od dlžníka, ktorý je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, uplatňovať úroky z omeškania aj v menšom rozsahu, než ustanovuje cit. právny predpis.“

102. Vzhľadom na uvedené preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania v ním uplatnenej percentuálnej výške.

103. Podľa § 251 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

104. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

105. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

106. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

107. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

108. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko ma plný úspech v spore.

109. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda, aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6 Cdo 222/2016).

110. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

111. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

112. Podľa Článku 4 ods. 1 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

113. V danom spore vznikli trovy štátu, ktoré neboli vykryté preddavkami od sporových strán, ktoré spočívali v úhrade časti odmeny (znalečného) súdnoznaleckej organizácie T. K..Q..X., F. priznanej uznesením sp.zn. 16C/104/2015-276 zo dňa 28.09.2018 v sume 748,72 EUR z finančných prostriedkov

štátu, po tom, čo celková vyššie uvedeným uznesením priznaná suma znalečného vo výške 1.248,72 EUR nebola pokrytá z preddavku zloženého stranou sporu.

114. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v tomto spore v plnom rozsahu neúspešný, súd priznal štátu - Slovenskej republike nárok na náhradu týchto trov v plnom rozsahu voči žalovanému.

115. Aj v prípade týchto trov vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda, aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6 Cdo 222/2016).

116. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP taktiež rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves, písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.